

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Frunze Alexei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui

Chiciuc Alexandr xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.11.2019 - 24.02.2020;

Instanța de apel: 03.07.2020 - 21.10.2020;

Instanța de recurs: 02.02.2021 - 14.07.2021.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24 februarie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Chiciuc Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.237 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art.70 alin.(3¹) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, cu aplicarea art.70 alin.(3¹) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.27, 186 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.70 alin.(3¹) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Chiciuc Alexandr i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Chiciuc Alexandr în beneficiul statului cheltuielile de judecată, suportate în legătură cu extrădarea acestuia din Republica

Belarus în Republica Moldova în sumă de 19 575,54 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Chiciuc Alexandr, acționând cu intenție directă, urmărind scopul fabricării și punerii în circulație a cardurilor de plată false precum și sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane, prin înțelegere prealabilă cu Comanac Nichita, s-a reunit din timp, având un plan bine organizat, contrar prevederilor Legii cu privire la informatică a RM nr.1069-XIV din 22.06.2000, Regulamentului BNM cu privire la cardurile bancare, Convenției Consiliului Europei privind criminalitatea informatică din 23.11.2001, în perioada de timp 08.06.2012 – 15.08.2012, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, au fabricat prin contrafacere 59 carduri bancare false pe care ulterior le-au pus în circulație, și anume le-au introdus în bancomatele băncilor comerciale de pe teritoriul Republicii Moldova, utilizându-le la extragerea banilor de pe conturi străine, în următoarele circumstanțe:

La data de 08.06.2012, în jurul orelor 12:52, Chiciuc Alexandr, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita, au introdus cardul bancar fals cu nr.4870930109230448 în ATM 036 „BCR Chișinău” SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Decebal nr. 80/3, de unde ilegal au sustras suma de 3 000 lei. Tot el, în perioada 12.06.2012 – 13.06.2012, acționând cu intenție directă având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita, au introdus cardurile bancare false cu nr.4430510092769967, 4661880028761523, 4744870060773701, 4430470084478178, 4430440095790370, 4430450093361540, 4737023998060630, 4828641426583038, 4271783654341473, 4868272750570317, 5178057227032633, 4430440044549780, 4868272583458706, 4342570996276540, 5178057293933318, 4342578999922531, 4355443261615506, 5466160204061343, 4430473075515412, 4108940020549465, 434256024475335, 4034870048293243, 4271780702139487, 4430440007606825, 4145880001387136 în ATM 029 „BCR Chișinău” SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.6/1, de unde ilegal au sustras sume bănești în sumă totală de 6 000 lei și tot cu aceste carduri au încercat să sustragă suma de 39 600 lei, însă tranzacțiile nu au fost reușite din motive independente de voința acestora.

Tot el, la data de 21.06.2012, în jurul orelor 13:46, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita, au introdus cardul bancar fals cu nr. 4228050223435325, în ATM 029 „BCR Chișinău” SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.6/1, de unde au încercat să sustragă suma de 1 000 lei, însă tranzacțiile nu au fost reușite din motive independente de voința acestora.

Tot el, la data de 21.06.2012, în jurul orelor 15:50 – 15:54, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita,

au introdus cardurile bancare false cu nr.4678521000559847, 4678531000008448, 4688050230261857, 4862119000177284, 4715634747350043, 4715634732743228 în ATM 038 „BCR Chișinău” SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 83, de unde au încercat să sustragă suma de 6 900 lei, însă tranzacțiile nu au fost reușite din motive independente de voința acestora.

Tot el, la data de 21.06.2012, în jurul orelor 16:17 – 16:21, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita, au introdus cardurile bancare false cu nr.4678521000358026, 4342580030093356, în ATM 029 „BCR Chișinău” SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 6/1, de unde au sustras suma de 1 000 lei și au încercat să sustragă suma de 5 890 lei, însă tranzacțiile nu au fost reușite din motive independente de voința acestora.

Tot el, la data de 23.06.2012, în jurul orelor 13:09, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita au introdus cardul bancar fals cu nr.4870930109217585 în ATM 036 „BCR Chișinău” SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Decebal nr. 80/3, de unde au încercat să sustragă suma de 3 000 lei, însă tranzacțiile nu au fost reușite din motive independente de voința acestora. Tot el, la data de 15.08.2012, în intervalul de timp 21:03 – 21:28, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita, au introdus cardurile bancare false cu nr. 4069351006641101, 4069351006595893, 4033500546875404, 4033500546849292, 4069351003257265, 4069351002854138, 4228081540010533, 4033500546903651, 4069351006425638, 4069351002847546, 4228050218433368, 4228050223435325 în ATM 029 BCR Chișinău SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.6/1, de unde au încercat să sustragă suma totală de 12 000 lei, însă tranzacțiile nu au fost reușite din motive independente de voința acestora.

Tot el, la data de 15.08.2012, în intervalul de timp 17:40 – 23:27, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false în vederea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Comanac Nichita, au introdus cardurile bancare false cu nr.4045940041638525, 4048660000516721, 4054570000025535, 4055940005338150, 4068965101027873, 4445771006641584, 4445771015066898, 4445771015100887, 458248100003219, 5440390000034217, 6766330001789207, 4033500546876873 în ATM 038 „BCR Chișinău” SA amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 83, de unde au încercat să sustragă suma de 14 190 lei, însă tranzacțiile nu au fost reușite din motive independente de voința acestora.

În așa mod, Chiciuc Alexandr împreună și de comun acord cu Comanac Nichita, au reușit să sustragă suma totală de 10 000 lei și au încercat să sustragă suma de 82 580 lei, utilizând 59 de carduri false, dintre care 17 au fost capturate de către bancomate.

Astfel prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.237

alin.(2) lit. c) Codul penal - fabricarea în scopul punerii în circulație și punerea în circulație a cardurilor de plată false, de un grup criminal organizat; de art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și de art.art.27, 186 alin.(4) Cod penal - tentativă la furt, adică, tentativă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane, în proporții mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Pîrău Nicolae, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Chiciuc Alexandr Serghei, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu prevederile art.90¹ Cod penal, a-i suspenda parțial executarea pedepsei, și anume 2 (doi) ani de închisoare a-i suspenda condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, iar 2 (doi) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Astfel, la individualizarea pedepsei, prima instanța nu a ținut cont de personalitatea inculpatului Chiciuc Alexandr și de faptul că ultimul s-a eschivat de organul de urmărire penală și a fost extrădat, că s-a aflat în stare de arest pe teritoriul Republicii Belarus cât și pe teritoriul Republicii Moldova, a comis concurs de infracțiuni dintre care infracțiunile prevăzute de art.237 alin.(2) lit. c), și art.art.27, 186 alin.(4) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor grave.

3.2. Avocatul Frunze Alexei în numele inculpatului Chiciuc Alexandr care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea ce ține de dispunerea încasării de la inculpat în beneficiul statului a sumei de 19 575,54 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care cheltuielile date să fie trecute în contul statului.

În argumentarea solicitării invocate, partea apărării a invocat dezacordul cu încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 19 575,54 lei, iar cu referire la prevederile art.art.227 alin.(1), (3), 229 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală, a susținut că, în prezenta cauză penală, ordonatorul extrădării a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea necesitate, Chiciuc Alexandr fiind peste hotarele țării nu a fost citat la domiciliu sau la adresa unde locuia, urma să se prezinte și în asemenea circumstanțe statul nu cheltuia careva bani pentru extrădarea acestuia.

Apărătorul a susținut că, plățile necesare pentru efectuarea extrădării urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or, acestea sunt cheltuieli suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii înscrinate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, a

fost respins apelul declarat de către avocat în numele inculpatului, admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Pîrau Nicolae, cu casarea parțială a sentinței, în partea individualizării executării pedepsei, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care partea pedepsei de 2 ani de închisoare, se va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani închisoare, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Chiciuc Alexandr de săvârșirea infracțiunilor imputate.

4.2. Referitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul procurorului, indicând că prima instanță eronat a conchis asupra aplicării prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, fără a aprecia în mod corespunzător circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii, pericolul social, că inculpatul se învinuiește în comiterea unei infracțiuni grave, deși se căiește de cele comise, anterior nu a fost condamnat, la momentul săvârșirii infracțiunilor avea o vârstă tânără și nu avea 21 ani împliniți, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv la ultimul loc de muncă de către directorul SRL „Maximum-Club” – Bogaiciuc E.V., acesta s-a eschivat de a se prezenta la organul de urmărire penală, fapt ce a generat suspendarea urmăririi penale pentru perioada 28.11.2014 până la 03.04.2019, când a fost reluată, și inclusiv a generat suportarea de către instituțiile statului a unor cheltuieli judiciare suplimentare, cum ar fi cheltuieli pentru extrădare.

Instanța de apel a statuat că, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și nu pot genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că recunoașterea vinovăției, judecarea cauzei într-o procedură simplificată, căința sinceră, constituie împrejurări în temeiul cărora inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă, ce nu mai pot fi apreciate drept circumstanțe atenuante a cauzei, care ar determina suspendarea executării pedepsei închisorii, deoarece în caz contrar acestora li se va da o apreciere dublă. Cu referire la art.77 Codul penal, careva circumstanțe agravante nu au fost invocate de partea acuzării, iar ca circumstanțe atenuante se reține căința sinceră și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani. În contextul dat, instanța de apel a considerat că aceste chestiuni, evaluate în ansamblu, nu puteau duce la aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a indicat că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile săvârșite, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor

art.art.61, 75 Cod penal.

Având în vedere cele menționate și ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, art.art.70 alin.(3¹), 80 alin.(1) - (3), 84 alin.(1), 90 și 90¹ Cod penal, instanța de apel a considerat necesar ca pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, stabilită inculpatului Chiciuc Alexandr prin prisma art.84 alin.(1) Cod penal, să fie executată parțial cu suspendarea executării pedepsei, prin aplicarea art.90 Cod penal și parțial cu executarea reală a pedepsei închisorii, prin prisma art.90¹ Codul penal, și anume pedeapsa, în parte, de 2 (doi) ani închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar partea din pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare, urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani. Perioada de probațiune stabilită în mărimea indicată va asigura, un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

4.3. Cu referire la argumentele apărătorului precum că, cheltuielile judiciare în mărime de 19 575,54 lei, suportate în legătură cu extrădarea acestuia, nu-i sunt imputabile ultimului, acestea fiind suportate în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, menționând în acest sens că, cheltuielile date au fost suportate în urma comportamentului de rea-credință a lui Chiciuc Alexandr privind eschivarea prezenței ultimului în fața organului de urmărire penală pe o perioadă de timp îndelungată.

Prin urmare, prima instanță corect a dispus încasarea de la Chiciuc Alexandr Serghei în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în legătură cu extrădarea acestuia din Republica Belarus în Republica Moldova, în mărime de 19 575,54 lei.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Frunze Alexei în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.4) și 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În argumentarea recursului partea apărării invocă că, la examinarea cauzei în instanța de apel inculpatului i-a fost încălcat dreptul la interpret, fapt ce se confirmă prin înregistrările audio, fapt inadmisibil având în vedere că inculpatul Chiciuc Alexandr este vorbitor de limbă rusă și nu cunoaște limba de stat.

De asemenea, în motivarea recursului declarat avocatul susține că, instanța de apel, la stabilirea pedepsei penale inculpatului, nu a luat în considerație faptul că Chiciuc Alexandr a săvârșit pentru prima dată infracțiune până la împlinirea vârstei de 21 ani, anterior nu a fost tras la răspundere penală, a manifestat căința sinceră, a avut un comportament responsabil atât la faza de urmărire penală cât și la examinarea cauzei în fond și în apel, este caracterizat pozitiv la domiciliu și la locul de trai, nu a ținut cont de faptul că cauza a fost examinată într-o procedură simplificată, a recunoscut integral vina și pe dosar nu există o acțiune civilă, inclusiv prejudiciu material.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată recurentul a susținut motivele invocate în apel referitor la scutirea inculpatului de la cheltuieli de judecată și trecerea lor în contul statului.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat,

solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică drept temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct.4) și 6) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când 4) judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii; 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.4) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că analizând actele și lucrările dosarului în raport cu argumentele din recurs, constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Colegiul penal reține că, invocând temeiul de casare menționat supra, recurentul susține că, instanța de apel i-a încălcat inculpatului dreptul la interpret, deoarece la examinarea cauzei penale în ordine de apel, inculpatul nu a fost asistat de traducător, însă reieșind din materialele cauzei se constată că, la examinarea cauzei în instanța de apel, în ședința judiciară a fost prezent interpretul Crasnoiarova Natalia, care a fost avertizată de răspunderea penală conform art.311-312 Cod penal, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 21.10.2020 (f.d.147-151 vol. III), recipisa semnată de către interpret (f.d.145 vol. III).

Mai mult, pe parcursul examinării cauzei nici inculpatul și nici avocatul acestuia nu au invocat o asemenea încălcare, nu au înaintat careva cereri, demersuri sau obiecții în acest sens. Astfel, Colegiul penal notează că, încălcarea normei date nu a fost confirmată în prezenta speță.

În continuare, Colegiul penal reține că, recurentul deși invocă temeiul pentru

declararea recursului prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în conținutul recursului nu expune nici o argumentare în susținerea respectivului temei, criticând decizia instanței de apel doar sub aspectul asprimii pedepsei aplicate inculpatului Chiciuc Alexandr.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că invocarea incidenței la caz a prevederilor art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, este declarativă și neîntemeiată.

Astfel, reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, nefiind de acord cu condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, motive care se subscriu temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal menționează că, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune. Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Totodată, instanța de recurs reamintește că, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește

numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunilor art. art. 237 alin. 2 lit. c), 186 alin. (2) lit. b) și d), 27, 186 alin. (4) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 84 alin. (1), 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu referire la criticele avansate în privința modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia, Colegiul penal reține că pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 4 ani, stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 237 alin. 2 lit. c), 186 alin. (2) lit. b) și d), 27, 186 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1), 70 alin. (3¹) Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, cu suspendarea parțială a executării pedepsei, prin prisma art. 90¹ Codul penal, este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acestuia, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și totodată, evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel motivat a exclus prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului și just a dispus aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei.

Astfel, instanța de recurs punctează că instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia. Inculpatul Chiciuc Alexandr deși se căiește de cele comise, anterior nu a fost condamnat, la momentul săvârșirii infracțiunilor avea o vârstă tânără și neavând 21 ani împliniți, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv la ultimul loc de muncă de către directorul SRL „Maximum-Club” – Bogaiciuc E.V., acesta s-a eschivat de a se prezenta la organul de urmărire penală, fapt ce a generat suspendarea urmăririi penale pentru perioada 28.11.2014 până la 03.04.2019, când a fost reluată, și inclusiv a generat suportarea de către instituțiile statului a unor cheltuieli judiciare suplimentare, cum ar fi cheltuieli pentru extrădare, respectiv suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul penal apreciază ca fiind lipsite de suport juridic cerințele părții apărării cu privire la aplicarea în privința lui Chiciuc Alexandr a prevederilor art. 90 Cod penal, or, instanța de apel corect a stabilit categoria pedepsei principale precum și a modului de executare a acesteia precum și necesitatea casării parțiale a sentinței, iar motive concrete pentru implicarea în modul de executare a pedepsei în speță nu au fost identificate de către instanța de recurs ordinar.

Soluția instanței de apel de aplicare a prevederilor art. 90¹ Cod penal este bazată pe un

șir de argumente și nu doar pe atitudinea inculpatului față de judecare a cauzei, acest motiv invocat de recurent neavând un caracter imperativ în drept și care ar impune necesitatea casării deciziei atacate.

Cu referire la dezacordul recurentul cu soluția primei instanțe în partea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu extrădarea inculpatului la data de 28.09.2019, din Republica Belarus în Republica Moldova, soluție ce a fost menținută de instanța de apel, Colegiul penal reține că instanțele de judecată la acest capitol au aplicat corect reglementările art.art.227-229 Cod de procedură penală, și întemeiat a admis cererea procurorului și au dispus încasarea din contul inculpatului Chiciuc Alexandr în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu extrădarea acestuia din Republica Belarus în Republica Moldova în mărime de 19 575,54 lei.

În acest context, Colegiul penal notează că, potrivit art.227 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Totodată, alin.(2) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Colegiul penal mai notează că, art.229 alin.(1), (3) Cod de procedură penală stipulează că, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Prin urmare, se atestă acordarea posibilității instanțelor de judecată de a analiza și soluționa în fiecare caz concret chestiunea privind compensarea cheltuielilor judiciare. Or, potrivit art.229 alin.(2) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor judiciare este un drept discreționar al instanței.

Respectiv, luând în considerație cele enunțate supra, Colegiul penal consideră justă concluzia instanțelor de fond privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu extrădarea inculpatului din Republica Belarus în Republica Moldova în mărime de 19 575,54 lei, or, cheltuielile judiciare menționate au fost suportate din cauza comportamentului de rea-credință a lui Chiciuc Alexandr privind eschivarea prezenței ultimului în fața organului de urmărire penală pe o perioadă de timp îndelungată.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de

recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Frunze Alexei în numele inculpatului Chiciuc Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Frunze Alexei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Chiciuc Alexandr xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 august 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena